

Hieronder een **nog niet eerder gepubliceerde tekst**

van

Christiane Beerlandt

U mag van deze tekst één exemplaar afdrukken voor persoonlijk gebruik.

*

Eris

Noot vooraf

In de mensengeschiedenis werden op bepaalde tijdstippen nieuwe hemellichamen ontdekt. Het is opmerkelijk dat de historische gebeurtenissen, tijdsgeest, filosofische ontwikkelingen... van de periode waarin de respectieve hemelobjecten ontdekt werden, overeenkomen met de diepere symboliek van de betreffende hemellichamen. Zo komen de Franse Revolutie en de Verlichting zeer goed overeen met de symboliek van de planeet Uranus, die toen ontdekt werd. Het vinden van de planeet Neptunus ging samen met de werken van Marx, de opkomst van het socialisme en de romantiek. De ontdekking van Pluto, het hemellichaam dat macht, dood en wedergeboorte symboliseert, gebeurde tussen de beide wereldoorlogen, tegelijk met de opkomst van het nazisme. In de zomer van 2005 “keek” Christiane Beerlandt naar de symboliek van een pas ontdekt hemellichaam : Eris. Hieronder kunt u de tekst lezen die ze toen schreef. U zult merken dat deze symboliek heel nauw aansluit op de gebeurtenissen die tegenwoordig het nieuws halen, en wellicht ook op gebeurtenissen uit uw persoonlijk leven. Bovendien toont Christiane Beerlandt een oplossing.

Wanhoop ?

De redding ligt IN de Mens zelf

Symboliek van Eris, de “tiende planeet” (ruimteobject 2003 UB 313)

Christiane Beerlandt

Tekst opgevraagd en neergeschreven op 1 augustus 2005.

De tiende planeet, voor het eerst gezien in 2003.

Het grootste object in ons zonnestelsel waargenomen sinds de ontdekking van Neptunus (1846). Naar men meent anderhalve keer groter dan Pluto.

Het karakter van Planeet Eris confronteert de mens met het feit dat het geen zin heeft te zitten hakken op iets of iemand buiten zichzelf; dat hij zijn begerigheid en ongeduld, zijn gestresseerd en dwingend iets ‘willen gedaan hebben’ van anderen of van zichzelf, het snel willen ‘veranderd zien’ van situaties buiten zich, mag overwinnen. Maar de mens, zichzelf onvermogen achtend, zoekt snel en dringend een oplossing voor bepaalde zaken – wat op zich niet slecht is, zolang het niet om een ‘forceren’, een afdwingen, noch om een oplossing zoeken buiten zichzelf gaat.

Eris: HOOP, WANHOOP, ONMACHT... en de -soms geforceerde-zoektocht naar een oplossing.

Dit object in de ruimte stelt symbolisch *de Hoop* op de terugkeer van de of een Messias voor: van héél ver komt hij terug, zo stelt men.

Tevens *het Wanhoopsgevoel* hierbij dat het om zelfbedrog gaat en een frustratie om het feit dat deze idee dient te worden herzien, teneinde het besef te laten rijpen dat *de Mens zelf een oplossing aan zijn gevoelens van wanhoop en onmacht zal dienen te geven*. Het is de blindheid van de mens die de afgod, of om het even welke god zo hoog en ver buiten 'de mens' plaatst. Alles heeft men voor deze godheid over, zelfs zijn leven, in wanhoopsdaden. De mens hoopt dan ook van hieruit redding te krijgen voor de ellende in de wereld.

'De Heer is verrezen', zeggen de enen, 'want het graf is leeg; het kan niet anders dan dat Hij terugkeert.' Anderen zien/voelen *een leegte* en zien geen oplossing: 'Laat het toch uit de lucht komen vallen op een of andere manier!', smeken ze "wanhopig". Planeet Eris confronteert de mens met deze 'harde' situatie, die eigenlijk helemaal niet hard is of wanhopig, maar juist vraagt om een totaal andere kijk op het leven: dat hij, de mens, via het openstaan voor de juiste informatie, via eigen evolutie en verdergaan, de oplossing in zichzelf zal kunnen gestalte geven.

* * *

Deze "10de" planeet symboliseert in negatieve zin tevens de gevolgen van de wanhoop en de onmacht, nl. de agressie, de (zelf-)destructie. Tenminste bij deze mens die niet naar 'het Leven' gericht staat. De mens die het niet meer ziet zitten en er wanhopig op loslaat met grote kracht. Vernietiging.

Anderen laten zich opnemen in het grote licht, het licht van 'de geest', de 'godheid' of de roes van 'het doodgaan' om eventueel opgenomen te worden in een of ander nirwana of hemels paradijs. Eén explosie bijvoorbeeld in je buik en je vertrekt met een dynamietsprong naar het eeuwige licht, zo leeft het bij sommigen. Een willen opgaan in het Grote Licht, in het niet meer als kleine worstelende mens bestaan.

‘Laat maar hangen, laat maar liggen.’ Het gevoel van grote zinloosheid, van depressie* en burnout*, chronische vermoeidheid*, apathie. De mens die het niet meer ziet zitten. Wat baat het nog? Moedeloosheid.

Wachtend op een Redding van buitenaf, van een Ufonaut of ... of ... ??

En zij die in niets buiten zich geloven, voelen zich gefrustreerd en wanhopig, verveeld, vermoeid. Drank, drugs, vluchten, wegvluchten in het niet meer willen voelen, weten, zien. Tegelijkertijd een soort van harde opstand, in baldadigheid soms, zinloos geweld,¹ in gefrustreerde agressie. Hij zendt een SOS-signaal uit. Ook moord is een vorm van ‘zichzelf als mens willen doden’.

Alleen liefde en erkenning van de goddelijke goedheid in zijn eigen IK, van de zinvolheid van zijn eigen bestaan, kan oplossing brengen.² Dat hij, de mens, op deze vibratie van Liefde die hij in zichzelf kan laten ontwaken en openbloeien, de waarheidsinformatie zal zien, horen, voelen. De Apocalyps (wat letterlijk wil zeggen: aan het licht brengen van) ‘toont’ waar leugen, waar schijn ligt, en haalt naarboven de diepstgrondelijke waarheid. Dan zal de mens, zoals Planeet Eris zegt, zélf zijn autonome weg bewandelen, ontdaan van alle afleidingmanoeuvres.

Maar de mens denkt en zoekt: hij fixeert zich vaak te sterk met scherpe gedachten op dingen buiten zich en doet zichzelf hiermee pijn, alsof hij likdoorns* in zijn tenen kweekt.

Bekijk het nu anders, kom in opstand tegen je eigen zelfdestructieve of sombere gewoonte-gedachten, draai je een slag om, ga een andere richting uit met je overtuigingen en zoek niet langer de oplossing buiten jezelf. Draaien, omkeren, veranderen van spoor, jezelf op het droge brengen, een oplossing IN jezelf gaan zoeken, weten dat de oplossing, de ‘sleutel’ er al is. Je moet er alleen maar naar willen kijken en de sleutel in jezelf omdraaien.

---

¹ Lees hierover meer in *Het Signalenboek 5*.

² Zij die hierover meer wensen te lezen: zie in het eerste deel van *De Sleutel tot Zelf-Bevrijding*. De zin van het leven is het leven zelf.

De ridder met het zilveren zwaard slaat niet, maar houdt de wacht bij het heiligdom van het Leven zelf. Los van 'godsdienst' zien we hierbij het beeld van de 7de engel in Openbaring, 10, zoals beschreven door de 'ziener' Johannes. Dit beeld van een engelwezen heeft de regenboog boven het hoofd en toont een geopend 'boekje' in zijn hand; hij staat met benen als vuur met zijn rechtervoet op de zee en de linker op het land en meldt o.a. '... dat er geen tijd meer zal zijn'.

Inderdaad: in het eeuwige nu kàn de mens zichzelf niet eens meer dwingend laten bepaalde zaken doen, sneller gaan dan goed is voor eigen welzijn.

Desillusies, ontgoochelingen kunnen worden overwonnen, wanneer de mens maar begrijpt dat hij zichzelf bepaalde dingen heeft voorgespiegeld, dat hijzelf het is geweest die een 'verhaal' van geschiedenis heeft gecreëerd met alle wensen, verwachtingen en hoop hieraan gekoppeld.

Nu beseft hij dat dit een doodlopend spoor was. Tijd om te veranderen en in te zien hoe hij zichzelf en zijn medebroeders kan het leven zuur maken dan wel opvrolijken.

De ware redding ligt diep in de innerlijke Keuze die men maakt: geluk op aarde of op zoek naar geluk na de dood? Beslistheid en realiteitszin en actie in eigen stijl worden gevraagd bij Planeet Eris: om het zélf te doen, als Mens, om niet langer op dromen en illusies te wachten en te bouwen, om zichzelf niet langer pijn te doen. Om concreet aan te pakken, door te gaan, uit te voeren.

Deze Nieuwe planeet voorspelt weinig goeds zolang de mens in het oude stramien blijft lopen, maar opent alle ramen op nieuwe horizonten wanneer de mens voor een Nieuwe Aanpak gaat.

Het leven hoeft niet 'nerveus' te verlopen met stress* en zenuwtics*, adhd*, wanneer de mens maar alle kansen geeft aan zijn authentieke 'energieën' om te mogen stromen: vrij en niet gebonden aan strakke toesnoerende wetten, aan systemen, geboden of inkrimpemde regels. Wanneer de mens

even 'stilstaat' bij zichzelf, tot volle rust komt, het volste vertrouwen in zijn eigen innerlijke kern. Daar is geen leegte, daar is geen graf, daar is geen verdwenen redder, integendeel daar vormt hij, ontwaart hij, ontwikkelt hij de reddende sterke geloofskracht in zichzelf. Van 'Niets' wordt het 'Alles' binnenin hemzelf. Het Leven dwingt de mens om tot dit besef te komen. Hij is allesbehalve een lege grafkelder.

Als De Rots. Planeet Eris gaat rustig door, oersterk als een rots. Symbolisch kan niets de innerlijke rotsvastheid van het geloof in de eigen Kracht bij de mens doven, zolang hij maar dicht bij zichzelf blijft, zolang hij maar niet sneller wil gaan, verder wil hollen dan het innerlijke levensritme hem vraagt. In deze tijden van haast en gejaagdheid en grote stress dwingt de mens zichzelf om op zoek te gaan naar een waarachtige oplossing.

De Eris-energie: – bij wijze van spreken! Het gaat om een spiegelbeeld aan de hemel, om een synchroniciteit: datgene wat zich aanbiedt in het hemelveld stelt symbolisch een boodschap voor; niets gebeurt toevallig. Het gaat om meer dan synchroniciteit; vandaar dat wij melding maken van dit psychologische beeld, van dit karakter van de Planeet Eris als een duidelijke boodschap voor de Mens –

De 'Eris'-energie vraagt de mens om rustiger thuis te komen in de rotskracht van zichzelf.

Een bouwen op de eigen innerlijke kernkracht, op het eigen ingebouwde weten.

Niets kan hem sneller doen lopen dan hijzelf voelt, niets kan hem opjagen. Slokdarm* en maagslijmvlies* (reflux, enz., wat symbool staat voor een psychologische ondergrond: lees in *De Sleutel tot Zelf-Bevrijding*) blijven gezond zolang de mens vanuit zijn oerkern leeft en zich nergens in 'forceert' of grijpend 'dwingt'. Elkeen zijn unieke geaardheid; elkeen zijn eigen tempo. Maar steeds krachtig in het NU verblijvend.

Inderdaad het einde der tijden: hou niet vast aan je verleden, tracht morgen niet te grijpen, maar blij heel sterk en dicht bij jezelf in het nu-moment. Op deze wijze kan gevat en begrepen worden wat 'Apocalyps' wil zeggen. Sta toe dat informatie bij je binnenkomt.

De harde kant van Planeet Eris wijst soms op weerstand, op verzet tegen datgene wat op een liefdevolle manier zich aan de mens wil kenbaar maken. Het volgen van eigen tempo naar eigen sporen is prachtig, maar mag geen afbreuk doen aan een soort van openheid en flexibiliteit, wat Planeet Eris wel eens vergeet. Luisterend naar het 'Gevoel'.

Maar de mooiste zijde van Planeet Eris' aard is de rotsachtige standvastigheid, het zich niet laten verleiden, door niets of niemand uit het veld laten slaan en alles op eigen tempo volbrengen. Je kan erop rekenen. Betrouwbaarheid. Hij laat zich niet meetrokken, hij laat zich niet van 'zijn weg' afbrengen.

Symboliseert ook de Kracht om het oude, datgene wat niet meer moet zijn als het ware van binnenuit in stukken te laten breken, als nierstenen* die worden verbrijzeld, maar dan niet van buitenaf, maar van binnenuit. Deze planeet stelt dan hier de Kracht voor, deze kracht die bij de meeste mensen veelal eerst naar of van buitenuit wordt ingezet, dwingend, met forcering.

De mens mag rekenen op de kracht die binnenin hem zit. Doet hij dit echter niet, dan voelt hij zich immens wanhopig 'omdat het niet lukt'. Loslaten, datgene wat (nu nog) niet opengaat en zich dus niet nu dient te openen in de optiek van Leven. Geen deuren forcerend openstampen.

De symboliek van Eris confronteert de mens met deze Kracht, die al gauw in 'macht' en woede of agressie omslaat bij deze mens die zich niet op zijn innerlijke afstemt maar volhardt in een soort van 'het móet, en het zàl'. De rots reist ijzig stil verder en kan je met niets van zijn 'idee' afbrengen.

In positieve zin: hij gaat door en blijft niet hangen in een voorgaande fase. In negatieve zin: fanatiek conservatisme, vastgeroest in zijn eigen 'ik ben nu eenmaal zo, je moet mij niet proberen te veranderen'. Wat natuurlijk een goede houding is jegens andere wezens of objecten, op voorwaarde dat hij 'zichzelf' innerlijk verder transformeert. In vergelijking hiermee doet de mens er goed aan los te laten en het proces IN zichzelf verder te zetten, te zien hoe de harde onmogelijke dingen in zijn omgeving zich als vanzelf zullen verpulveren en verdwijnen, hoe datgene wat zich aan hem mag

geven en openbaren dit zich als vanzelfsprekend doet... wanneer de tijd hiervoor rijp is.

Confrontatie met het 'willen gedaan hebben en niet kunnen gedaan hebben' van iets of iemand buiten zichzelf; macht en machteloosheid; hoop en wanhoop; het bepaalde dingen van zichzelf eisen en er niet in slagen; frustratie.

Eris vraagt dan ook om de zaken en de mensen te aanschouwen zoals ze zijn. Ergert iets je, laat dan los, en kijk naar de enorme Kracht die IN je zit en die bedoeld is om het oude in jezelf te dynamiseren met grote kracht. Van binnenuit... via inzicht, zelfliefde, geloof en vertrouwen. Dan voltrekt het proces zich langzaam, zacht maar doortastend en op directe wijze. De inherente wetten van de Natuur: de mens mag er respect voor hebben. Jegens mens, dier en plant, jegens zichzelf en alles wat er is.

De mens weet met zijn verdriet, woede, agressie, en energieën in het algemeen geen blijf wanneer hij niet 'doorgaat' op zijn pad. Eris houdt ons een spiegel voor van enerzijds 'hardheid', van vernietiging van het goede, en anderzijds van vernietiging van het oude 'kwade' in onszelf, van het negatieve in de wereld. Termen als weerbarstigheid en koppigheid, volharding tot je erbij neervalt, horen bij het eerste aspect thuis.

Kordate aanpak om het negatieve of achterhaalde oude vernietigen en het kwade geen kans meer geven om te groeien, horen bij het tweede aspect thuis.

Niet van buiten uit de dingen trachten te forceren, maar alles als 'vanzelf' laten gebeuren door je gerichtheid, loslatende weg naar het verdere, het goede. De mens die niet langer het gevoel heeft zich te moeten mengen in bepaalde zaken; hij die de signalen snel 'voelt' van 'dit hoeft niet, dit laat ik los', zal het makkelijk hebben in confrontatie met de doortastende sfeer van Eris.

Ook: laat je niet misleiden door de uitdaging van een ander. Laat je niet in een gevecht, oorlog of welke soort van strubbeling of strijd meetrekken: laat los. Loop er niet in wanneer men je tracht uit je hok te lokken om het toch

ook maar eens te proberen 'want jij kan het natuurlijk wél'. Of dit nu om stoerdoenerij of een vredesdiplomatieke opdracht gaat. Observeer de dingen en begrijp: vorm hardheid in jezelf om tot pure Liefde; vorm het willen grijpen buiten jezelf om in 'loslaten'. Vertrouw en bouw stevig aan de afbrokkeling van oud zeer in jezelf.

Erger je niet, maak je niet hard, wil niet in de strijd springen met je wapenuitrusting aan. Loop niet in deze valkuil. Anders staan slachtoffer en strijder oog in oog met elkaar: het gaat om twee kanten van dezelfde medaille. De mens die zichzelf verloren is geraakt en zijn waarde, de werkelijke waarde van het Leven, niet meer ziet.

Bewustwording van het 'waarom' is het begin van de oplossing.

Concentreer je op liefdevolle wijze, krachtig-sterk in jezelf, levende vanuit de overtuiging dat het Leven zelf 'rechtvaardig' is, dat hetgeen je ziet een strijd tussen 'onwetenden' is. Dat niemand geweld naar zich toe dient te halen, wanneer hij maar leeft, al loslatende weg, vanuit zijn Hart, wanneer hij maar beseft dat niemand anders dan hijzelf zijn leven creëert en dus ook vrede of geweld van buitenaf naar zich toe zal halen.³

Nu voel je je niet langer meer 'onmachtig'.

Het gaan beseffen, je bewustworden van 'waarom' bepaalde gebeurtenissen zich voordoen, waarom jij die of deze gebeurtenis onbewust naar je toe hebt gehaald?? Alles heeft zijn reden van zijn. Niets in het leven gebeurt 'zomaar'.

Geen sprake van 'onverschilligheid' t.o.v. de strijd rondom ons, maar een beseffen dat de oplossing ligt in het bewust gaan zien WAAROM het allemaal gebeurt zoals het gebeurt, het meedelen aan de mensenkinderen, zodat het zich bij hen niet meer hoeft te herhalen.

Bewustwording van onbewuste processen, maakt dat de mens leert begrijpen en vermijden zodat negatieve patronen zich niet meer herhalen

---

³ Lees o.a. de rubrieken: 'Men benadert je agressief' en 'Je bent getuige van een agressief schouwspel' in *De Signalenboeken*.

kunnen. Onwetendheid oplossen betekent de weg naar vrede en geluk effenen. Elk gevoel van onmacht en wanhoop verdwijnt hierbij.

Bouwen we aan vrede en meesterschap BINNENIN onszelf, dan zullen we tenslotte geconfronteerd worden met een vredevolle wereld zonder machtsstrijd rondom ons.

De heerlijkste liefdesstroming in je hart kan de hardste snijdende steen in en buiten jezelf laten verpulveren tot 'niets', tot 'zacht'. Twee honden die vechten worden vredig nu en jij wordt niet gebeten. Jouw innerlijke Kracht, Verzachting en Vertrouwen, wanneer oprecht vanuit het hart, laat déze dingen gebeuren rondom jou zoals het Leven dit bedoelt. Het was en is niet meer: datgene wat de aandacht afhield van de Essentie van het Leven zelf.

* Lees in de desbetreffende rubriek in *De Sleutel tot Zelf-Bevrijding*.